

Arrest

nr. 89 668 van 15 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 23 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding van 12 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 25 augustus 2011 een asielaanvraag in, waarbij zij verklaarden dezelfde dag het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 november 2011 ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers stelden tegen deze beslissingen een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Verzoekers dienden, bij aangetekend schrijven van 18 januari 2012, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. Bij arrest nr. 74 856 van 9 februari 2012 weigerde ook de Raad verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding nam op 12 juni 2012 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om op medische gronden tot een verblijf te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 26 juni 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.01.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

[A., A.] [...]

[...]

+ zijn echtgenote [D., M.]

[...]

+ zijn minderjarige kinderen [A. L.] [...]

[A. K.] [...]

[A. A.] [...]

[A. F.] [...]

Nationaliteit: Rusland

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 12.06.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verschaffen volgende toelichting:

“Aangezien de Wet betreffende de motivatie van de administratieve akten stelt dat:

“Art. 2.

De administratieve akten van de administratieve overheid bedoeld door het artikel één moeten het voorwerp uitmaken van een formele motivatie

Art. 3.

De geëiste motivatie bestaat uit de aanduiding, in de akte, van de consideratie in rechten en feiten die ten gronde zijn van de beslissing.

Ze moet adequaat zijn”;

Dat krachtens deze schikkingen, een administratieve akte dus onwettelijk is indien hij niet formeel gemotiveerd is of indien hij geen ten gronde pertinente motieven inhoud[t], die vast staan en aanvaardbaar zijn;

Dat het, het geval is van de betwiste beslissing en dat wegens diverse punten;

Dat de motivatie van de ondernomen beslissing zich steunt op gegevens die niet volledig overeenstemmen en nagezien werden;

Aangezien dat de betwiste beslissing vaststelt dat uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat de aandoening van MIJNHEER [A. A.] een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit;

De motivatie van de betreden beslissing is vrij stereotiep;

Deze beslissing werd onvoldoende gemotiveerd;

Het artikel 9ter, §1, 1e lid van de Wet van 15 december 1980 schikt dat:” De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Op 16.01.2012, met zijn aanvraag levert de verzoekende partij een standaard medische getuigschrift die van de ziekte, de ernst van graad en de noodzakelijk geacht behandeling getuigen;

Dit document laat zonder twijfels toe vast te stellen dat de verzoekende partij lijdt aan Posttraumatische stresssyndroom, slapeloosheid, asociaal gedrag en ook zware psychosomatische Klachten.

Het is mogelijk uit het certificaat af te leiden dat de aandoening waaraan Mijnheer [A. A.] lijdt, een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit “indien de behandeling wordt gestopt dan kan deze aanleiding geven tot psychose en/of SUÏCIDE

Een ernstig risico van ZELFMOORDPOGING inhoudt een reëel risico voor de leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling van de verzoekende partij; Patiënten met een posttraumatisch syndroom (Zoals MIJNHEER [A. A.]) zijn onderhevig aan suïcidale gedachten na enkele maanden hebben, of zelfs tot een zelfmoordpoging plegen.

Als hij de behandeling stopt, zou dit ernstige gevolgen kunnen hebben zoals onder andere de verergering van de symptomen of de dood.

Het medisch certificaat was nauwkeurig genoeg om te beseffen dat de ziekte een zeer reëel risico voor het leven of fysieke integriteit van MIJNHEER [A. A.] inhoudt.

Het is dus verkeerd dat de tegenpartij het tegendeel beweert.

Zijn aanvraag 9ter was daarenboven vergezeld van het type van medisch certificaat.

Dit medische certificaat voldoet aan het koninklijk besluit omdat de ziekte, de graad van ernst en de vereiste behandeling zijn vermeld.

Er is dus een klaarblijkelijke vergissing vanwege de tegenpartij die schijnbaar de documenten die haar onderworpen werden niet correct nagekeken werden.

De betwiste beslissing heeft zich niet getuigd over de medische elementen die haar ter appreciatie voorgelegd werden.

Ze houdt geen rekening met de bijzondere situatie van de verzoekende partij de welke aangepaste zorgen vereist.

Het certificaat voorgelegd door de verzoekende partij duidelijk aangeeft de pathologie waaraan de verzoekster lijdt, de graad van ernst alsook de nodige aangepaste behandeling. Er is een overduidelijke schending van-het artikel 3 E.[V].R.M;”

3.2. Verweerder werpt op dat aan de formele motiveringsplicht voldaan is, aangezien in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het advies van een ambtenaar-geneesheer van 12 juni 2012 en besloten wordt dat uit verzoekers dossier niet kan afgeleid worden dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. Hij stelt verder dat uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) kan afgeleid worden dat wanneer een vreemdeling medische redenen inroept om te voorkomen dat hij zou verplicht worden het grondgebied van een land te verlaten er sprake dient te zijn van “*dwingende humanitaire redenen die tegen de uitwijzing van de vreemdeling pleiten*” en dit enkel “*in zeer uitzonderlijke omstandigheden*” zal voorkomen. Hij meent dat dit in casu niet het geval is, zodat er geen sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM.

3.3.1. De Raad benadrukt dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). In de in casu bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet en wordt toegelicht dat een ambtenaar-geneesheer heeft vastgesteld dat de ziekte waaraan verzoeker lijdt en op basis waarvan hij en zijn gezinsleden verzochten tot een verblijf te worden gemachtigd kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet, die aanleiding kan geven tot de toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Verzoekers kunnen derhalve niet gevolgd worden in hun standpunt dat een formele motivering zou ontbreken en maken niet aannemelijk dat de voorziene motivering niet pertinent en aanvaardbaar zou zijn. Zij wijzen er weliswaar op dat de motivering vrij stereotiep is, doch gaan hierbij voorbij aan het gegeven dat wanneer een beslissing is gemotiveerd met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit loutere feit op zich alleen nog niet betekent dat deze beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS, 27 juni 2007, nr. 172.821). Verzoekers betogen daarnaast dat de motivering van de bestreden beslissing onvoldoende is, doch tonen dit niet aan door er louter op te wijzen dat zij een medisch getuigschrift aanbrachten waarin de aandoening waaraan verzoeker lijdt, alsmede de graad van ernst van deze aandoening en de vereiste behandeling worden vermeld of door hun eigen interpretatie te geven aan de vaststellingen die gedaan werden door dokter R. P., de arts die zij zelf consulteerden. Hierbij moet nog worden verduidelijkt dat noch in het medisch getuigschrift waarnaar zij uitdrukkelijk verwijzen, noch in enig ander aangebracht medisch getuigschrift,

de woorden “*zelfmoord*” of “*suicide*” voorkomen en dat in het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat – gelet op het feit dat er in de bestreden beslissing expliciet wordt naar verwezen en het verzoekers samen met de bestreden beslissing ter hand werd gesteld – dient geacht te worden deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, hoe dan ook wordt toegelicht dat er “*geen directe bedreiging is*” voor het leven van verzoeker.

Verzoekers tonen met hun uiteenzetting geen schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

3.3.2. In de mate dat verzoekers betogen dat de motivering van de bestreden beslissing “*verkeerd*” is voeren zij een schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij het nemen van een beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Allereerst moet worden benadrukt dat het gegeven dat verzoekers een medisch getuigschrift hebben aangebracht dat aan bepaalde vormelijke vereisten voldoet op zich niet tot gevolg heeft dat verweerder verplicht is om op basis van dit getuigschrift steeds een verblijfsmachtiging af te leveren of dat hij noodzakelijkerwijs de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ontvankelijk dient te verklaren. Artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet laat namelijk toe een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren indien, zoals in voorliggende zaak, een ambtenaar-geneesheer vaststelt dat de medische problematiek die werd aangevoerd kennelijk niet beantwoordt aan de definitie van ziekte zoals bepaald in artikel 9ter, § 1, eerste lid van dezelfde wet.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt daarnaast dat verzoekers ten onrechte voorhouden dat verweerder geen rekening zou hebben gehouden met de medische elementen die hem ter appreciatie werden voorgelegd. Verweerder heeft immers, zoals reeds gesteld, een beroep gedaan op een ambtenaar-geneesheer om een standpunt in te nemen omtrent de gezondheidstoestand van verzoeker en heeft op basis van de conclusies van deze arts de bestreden beslissing genomen.

Verzoekers voeren verder aan dat aangepaste medische zorgen vereist zijn voor verzoeker maar maken niet aannemelijk dat dit gegeven – dat door verweerder niet in vraag gesteld wordt – impliceert dat de conclusie van de ambtenaar-geneesheer dat de aangevoerde medische problematiek kennelijk niet beantwoordt aan de definitie van ziekte zoals bepaald in artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet incorrect is.

Verzoekers geven in wezen aan hun situatie anders in te schatten dan de ambtenaar-geneesheer die verweerder adviseerde, doch tonen met hun uiteenzetting niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

3.3.3. Verzoekers kunnen ook niet gevolgd worden in hun standpunt dat artikel 3 van het EVRM geschonden werd. Verweerder wijst er immers terecht op dat het EHRM reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK